

Gældende formulering

Stk. 6. Udbetaling af ydelsesstøtte kan påbegyndes, når den samlede bebyggelse er finansieret med indeksslån og 75 pct. af boligerne er taget i brug af andelshaverne. Ydelsesstøtte udbetales bagud i tilknytning til de i pantebrevene fastsatte terminer. Udbetalingen sker til det långivende realkreditinstitut på grundlag af en specificeret opgørelse fra instituttet.

§ 160 d. Kommunalbestyrelsen kan yde garanti for indeksslån for den del af lånet, der på tidspunktet for lånets optagelse har pantesikkerhed ud over 65 pct. af ejendommens værdi. Garantien omfatter til enhver tid så stor en del af lånets restgæld og eventuelt forfaldne terminsydelser, som det oprindelige garantibeløb udgjorde af hovedstolen. Den del af restgælden, der ikke omfattes af garantien, har panteret forud for den garanterede del af restgælden.

Stk. 7. Ydelsesstøtte kan kun gives, hvis kommunen godtgør statens udgifter til ydelsesstøtten med et beløb på 10 pct. af udgifterne til renter samt administrations- og reservefondsbidrag på indeksslånet. Kommunens betaling kan dog aldrig være større end den samlede ydelsesstøtte, jf. stk. 4.

Lovforslaget

7. I § 160 c, stk. 6, 1. pkt., og i § 160 d, stk. 1, 1. pkt., ændres »indeksslån« til: »realkreditlån«.

8. § 160 c, stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Ydelsesstøtte kan kun gives, hvis kommunalbestyrelsen godtgør staten en andel af udgifterne hertil, jf. stk. 9.«

9. Efter § 160 c, stk. 9, indsættes som nyt stykke:

»Stk. 10. By- og boligministeren fastsætter størrelsen af den andel, der er nævnt i stk. 7.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1999.